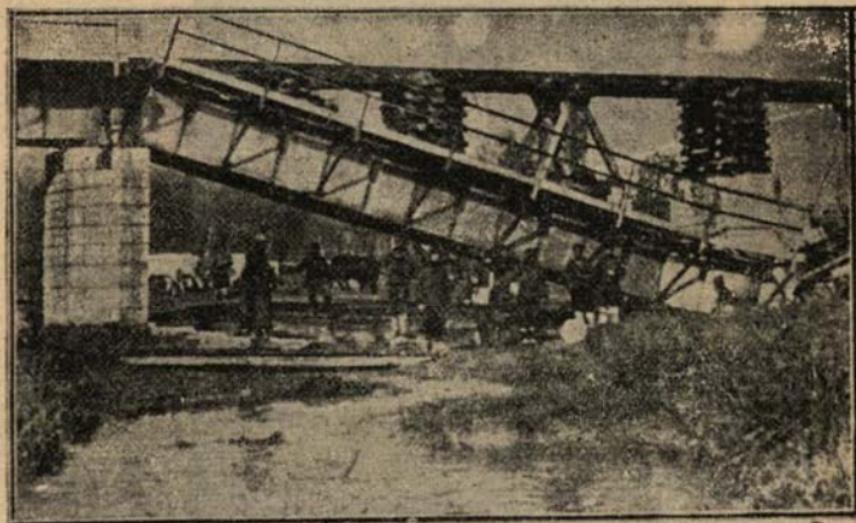

на всѣкждѣ извѣстието, че турцитѣ вече сѫ съвсѣмъ побѣдени и грозно бѣгали къмъ Цариградъ. На другия денъ ние минахме прѣзъ бойното поле. Газихме прѣзъ трупове на хора, коне, волове, кучета, овцѣ. Цѣлиятъ путь бѣ усѣятъ съ турски ранци, шинели, фесове, патронташи и пушки. Ето до пътя се мѣдрята и плѣнени турски топове, заедно съ раклитѣ. Стигнахме до желѣзницата. Гле-

Съборения желѣзенъ мостъ.

даме единъ желѣзенъ мостъ катурнатъ отъ едната страна. Кои сѫ го развалили — нашитѣ или турцитѣ? — това не можахъ да узная.

Отъ боя при Люле-Бургасъ и Бунаръ-Хисаръ I-та и III-та армия се съединиха и началникъ надъ новата сега съединена армия стана генералъ Радко Димитриевъ. Този генералъ съ голѣма леснина прѣвзе Лозенградъ и той най-главно побѣди турцитѣ при Бунаръ-Хисаръ. Неговото име се носѣше отъ уста въ уста и всички само за него говорѣха.